

Невиконання судового рішення — норма життя чи стаття КК України?

Богдан Слободян, старший юрист ЮК EQUITY

«Право на справедливий суд є ілюзорним, якщо судові рішення залишається невиконаним»

Європейський суд з прав людини

Конституція України

Стаття 129

Основними засадами судочинства є:
9) обов'язковість судового рішення.

Стаття 129-1

Суд ухвалює рішення іменем України.
Судове рішення є обов'язковим до виконання.
Держава забезпечує виконання судового рішення у визначеному законом порядку.

Закон України «Про судоустрій і статус суддів»

Стаття 13. Обов'язковість судових рішень

2. Судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України. Обов'язковість урахування (преюдиційність) судових рішень для інших судів визначається законом.

Кодекс адміністративного судочинства України

Стаття 14. Обов'язковість судових рішень

1. Судове рішення, яким закінчується розгляд справи в адміністративному суді, ухвалюється іменем України.

2. Судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України.

3. Невиконання судового рішення тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

4. Обов'язковість судового рішення не позбавляє осіб, які не брали участі у справі, можливості звернутися до суду, якщо ухваленим судовим рішенням вирішено питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки.

Цивільний процесуальний кодекс України

Стаття 18. Обов'язковість судових рішень

1. Судові рішення, що набрали законної сили, обов'язкові для всіх органів державної влади і органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, посадових чи службових осіб та громадян і підлягають виконанню на всій території України, а у випадках, встановлених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, - і за її межами.

2. Невиконання судового рішення є підставою для відповідальності, встановленої законом.

3. Обов'язковість судового рішення не позбавляє осіб, які не брали участі у справі, можливості звернутися до суду, якщо ухваленим судовим рішенням вирішено питання про їхні права, свободи чи інтереси.

Господарський процесуальний кодекс України

Стаття 18. Обов'язковість судових рішень

1. Судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України.

2. Невиконання судового рішення є підставою для відповідальності, встановленої законом.

3. Обов'язковість судового рішення не позбавляє осіб, які не брали участі у справі, можливості звернутися до суду, якщо ухваленим судовим рішенням вирішено питання про їхні права чи інтереси.

Стан виконання судових рішень

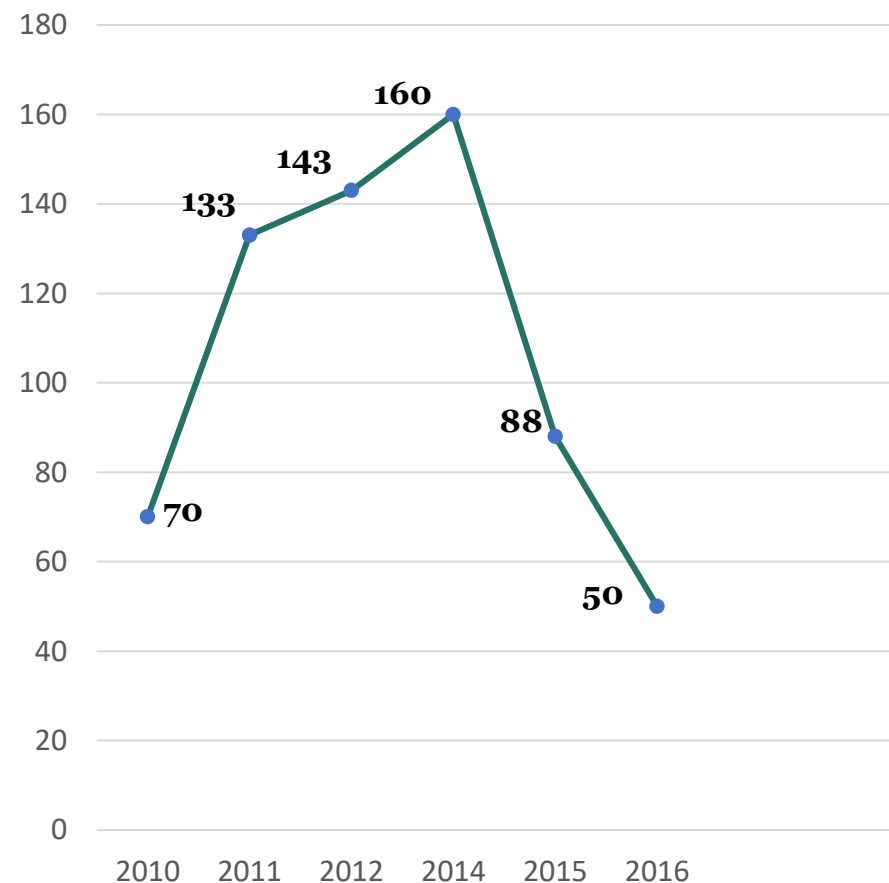
Відповідно до Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки, затвердженої Указом Президента України від 20.05.2015 № 276/2015, констатовано гранично низьку частку фактичного виконання судових рішень і встановлено завдання здійснити реорганізацію системи виконання судових рішень і підвищення ефективності виконавчого провадження, що вимагає й удосконалення кримінально-правової протидії умисному невиконанню судових рішень.

Загальний показник виконання рішень національних судів **6-18 %**

Загальний показник виконання рішень Європейського суду з прав людини не більше **5%**

Період Ознака	Січень - грудень 2016 року (щодо ст. 382 КК України)	Січень - грудень 2017 року (щодо ст. 382 КК України)	Січень - жовтень 2018 року (щодо ст. 382 КК України)
Обліковано кримінальних правопорушень за звітний період	3609	3283	3471
Кримінальні правопорушення, у яких особам вручено повідомлення про підозру	73	38	67
Направлено до суду з обвинувальним актом	61	27	58
Кримінальні правопорушення, у яких провадження закрито	3100	3196	1870
Кримінальні правопорушення, у яких на кінець звітного періоду рішення не прийнято	3545	3251	3400

Динаміка кількості засуджених за ст. 382 КК України осіб

Системність проблеми

«Бурмич та інші проти України» від 12 жовтня 2017 р. №46852/13, у якому встановлено факт невжиття державою заходів для розв'язання системної проблеми невиконання рішень, визначеної у пілотному рішенні - *«Юрій Миколайович Іванов проти України» від 15 жовтня 2009 р. № 40450/04*.

Зокрема, ЄСПЛ зазначив, що він знаходиться під ризиком початку роботи в якості частини української системи правосуддя та підміни себе українським органом влади.

«Юрій Миколайович Іванов проти України» від 15 жовтня 2009 р. № 40450/04, у якій ЄСПЛ констатував наявність несумісної із положенням Конвенції про захист прав і основоположних свобод людини практики, яка полягає у систематичному невиконанні державою-відповідачем рішень національних судів, за виконання яких вона несе відповідальність і у зв'язку з якими сторони, права яких порушені, не мають ефективних засобів юридичного захисту.

Розмежування з адміністративним правопорушенням

Кодекс про адміністративні правопорушення України

Стаття 185-6. Невжиття заходів щодо окремої ухвали суду

Залишення посадовою особою **без розгляду окремої ухвали суду** або невиконання заходів до усунення зазначених в ній порушень закону, а так само несвоєчасна відповідь на окрему ухвалу суду - тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Окрема ухвала

- Суд, виявивши при вирішенні спору порушення законодавства або недоліки в діяльності юридичної особи, державних чи інших органів, інших осіб, постановляє окрему ухвалу, незалежно від того, чи є вони учасниками судового процесу.
- Суд може постановити окрему ухвалу у випадку зловживання процесуальними правами, порушення процесуальних обов'язків, неналежного виконання професійних обов'язків (в тому числі якщо підписана адвокатом чи прокурором позовна заява містить суттєві недоліки) або іншого порушення законодавства адвокатом або прокурором.
- Суд може постановити окрему ухвалу щодо державного виконавця, іншої посадової особи органу державної виконавчої служби, приватного виконавця та направити її органам, до повноважень яких входить притягнення вказаних осіб до дисциплінарної відповідальності, або органу досудового розслідування, якщо суд дійде висновку про наявність у діях (бездіяльності) таких осіб ознак кримінального правопорушення.
- Суд постановляє окрему ухвалу щодо свідка, експерта чи перекладача у разі виявлення під час розгляду справи відповідно неправдивих показань, неправдивого висновку експерта чи неправильного перекладу, підробки доказів та направляє її прокурору чи органу досудового розслідування.

Об'єкт злочину

порядок діяльності суду як органу правосуддя, що передбачає точне і своєчасне виконання його рішень.

Предметом злочину за частинами 1-3 ст. 382 КК є судовий акт органів правосуддя (рішення, вирок, ухвала, постанова), який постановлений:

- судом будь-якої юрисдикції (загальної чи спеціалізованої);
- судом будь-якої інстанції (першої, апеляційної чи касаційної);
- судом із будь-якої категорії судових справ (цивільних, господарських, адміністративних, кримінальних)
- набрав законної сили.
- За частиною 4 ст. 382 КК – судовий акт не органів правосуддя України, а рішення Європейського суду з прав людини.

Рішення, що не набрали законної сили

➤ Апеляційна скарга, подана в межах строку апеляційного оскарження

1. Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

2. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

➤ Апеляційна скарга, подана після закінчення строку оскарження

Якщо апеляційна скарга подана з пропуском визначеного цим Кодексом строку, суд у випадку поновлення строку на апеляційне оскарження зупиняє дію оскаржуваного рішення в ухвалі про відкриття апеляційного провадження.

➤ Зупинення виконання на підставі ухвали суду касаційної інстанції

За наявності клопотання особи, яка подала касаційну скаргу, суд у разі необхідності вирішує питання про зупинення виконання рішення (ухвали) суду або зупинення його дії, якщо зупинити його виконання неможливо.

Рішення, що не набрали законної сили

- Перегляд рішення за нововиявленими обставинами;
- Мораторій на задоволення вимог конкурсних кредиторів згідно з Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»;
- Мораторій на реалізацію майна державних підприємств та господарських товариств, у статутних капіталах яких частка держави становить не менше 25 відсотків згідно з Законом України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна»;
- Мораторій на реалізацію майна, наданого в забезпечення за валютним кредитом згідно з Законом України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті».

Ухвали про забезпечення позову

Ухвала суду про забезпечення позову має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим законом. Така ухвала підлягає негайному виконанню з дня її постановлення незалежно від її оскарження і відкриття виконавчого провадження.

Особи, винні в невиконанні ухвали про забезпечення позову, несуть відповідальність, встановлену законом.

Ухвала слідчого судді

- Вирок або ухвала суду першої інстанції, ухвала слідчого судді, якщо інше не передбачено цим Кодексом, набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, встановленого цим Кодексом, якщо таку скаргу не було подано.
- У разі подання апеляційної скарги судові рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.
- Якщо строк апеляційного оскарження буде поновлено, вважається, що вирок чи ухвала суду, ухвала слідчого судді не набрала законної сили.
- Судові рішення суду апеляційної та касаційної інстанцій набирають законної сили з моменту їх проголошення.
- Ухвали слідчого судді та суду, які не можуть бути оскаржені, набирають законної сили з моменту їх оголошення.

Припинення тимчасового вилучення майна

Тимчасово вилучене майно повертається особі, у якої воно було вилучено: за ухвалою слідчого судді чи суду, у разі відмови у задоволенні клопотання прокурора про арешт цього майна.

Вирішення питання про арешт майна

Відмова у задоволенні або часткове задоволення клопотання про арешт майна тягне за собою негайне повернення особі відповідно всього або частини тимчасово вилученого майна.

Рішення інших держав, рішення міжнародних арбітражів

Закон України «Про судоустрій і статус суддів»

Стаття 13. Обов'язковість судових рішень

Судові рішення інших держав, рішення міжнародних арбітражів, рішення міжнародних судових установ та аналогічні рішення інших міжнародних організацій щодо вирішення спорів є обов'язковими до виконання на території України за умов, визначених законом, а також відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Об'єктивна сторона злочину

Діяння полягає в одному із таких,
альтернативно зазначених у диспозиції діянь,
як:

- ▶ невиконання (ухилення від виконання) вироку, рішення ухвали, постанови суду. Як правило пасивна бездіяльність щодо виконання судового рішення.
- ▶ перешкоджання їх виконанню. Вчинення перешкод іншим особам щодо виконання судового рішення.

Суб'єктивна сторона

Виключно вина у формі умислу.

Суб'єкт злочину

- ▶ Фізична особа, проти якої прийнято та винесено судове рішення та зобов'язано вчинити певні дії або утриматись від таких;
- ▶ Юридична особа в особі посадової особи – керівника, який виступає від імені та в інтересах такої;

Кваліфікований склад

За частиною 2 ст. 382 КК карається злочин із формальним складом, бо встановлюється відповідальність за ті самі діяння, але вчинені спеціальним суб'єктом – службовою особою.

Особливо кваліфікований склад злочину

Вироком Корольовського районного суду м. Житомира від 19.11.2012 ОСОБУ 2 засуджено за ч. 3 ст. 382 КК України за «умисне невиконання рішення господарського суду Житомирської області від 05.08.2010 року, яке заподіяло шкоди охоронюваних законом інтересам юридичної особи ПАТ «ОТП Банк» на загальну суму 5 752 323,90 грн., що в сто й більше разів перевищує НМДГ та є істотною шкодою».

Згідно з вироком Залізничного районного суду м. Львова від 22.05.2012, суд визнав правильною кваліфікацію спричинення істотної шкоди юридичним особам за обставин, коли розміри шкоди визначалися в сумі 5 623,38 грн. і 9 867,04 грн.

Склад злочину, передбачений ч.4 ст.382 КК України

Стаття 43 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод

Статті 84-85 Закону України «Про Конституційний Суд України»

Умисне невиконання службовою особою рішення Європейського суду з прав людини, рішення Конституційного Суду України та умисне недодержання нею висновку Конституційного Суду України.

Упродовж трьох місяців від дати ухвалення рішення палатою будь-яка сторона у справі може, у виняткових випадках, звернутися з клопотанням про передання справи на розгляд Великої палати.

Рішення Суду ухвалює:

- 1) Велика палата - за результатами розгляду справ за конституційними поданнями щодо конституційності законів України та інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та щодо офіційного тлумачення Конституції України, а також за результатами розгляду справ за конституційними скаргами у разі відмови Сенату в розгляді справи за конституційною скаргою на розсуд Великої палати;
- 2) Сенат - за результатами розгляду справ за конституційними скаргами.

*Статті 84-85 Закону України «Про
Конституційний Суд України»*

Висновок Суду надає Велика палата у справах щодо:

- 1) відповідності Конституції України чинних міжнародних договорів України або тих міжнародних договорів, що вносяться до Верховної Ради України для надання згоди на їх обов'язковість;
- 2) відповідності Конституції України (конституційності) питань, які пропонуються для винесення на всеукраїнський референдум за народною ініціативою;
- 3) додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту;
- 4) відповідності законопроекту про внесення змін до Конституції України вимогам статей 157 і 158 Конституції України;
- 5) порушення Верховною Радою Автономної Республіки Крим Конституції України або законів України;
- 6) відповідності нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим Конституції України та законам України.

Покарання

Основний склад злочину

Карається штрафом від **п'ятисот (8 500 грн)** до **однієї тисячі (17 000 грн)** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років.

Особливо кваліфікований склад злочину

Караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Кваліфікований склад злочину

Караються штрафом від семисот п'ятдесяти (12 750 грн) до однієї тисячі (17 000 грн) неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

ч.4 ст.382 КК України

Карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Органи Національної поліції

Слідчі органів Національної поліції здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, крім тих, які віднесені до підслідності інших органів досудового розслідування.

Органи прокуратури

Державне бюро розслідувань України

Слідчі органів державного бюро розслідувань здійснюють досудове розслідування злочинів:

- 1) вчинених Президентом України, повноваження якого припинено, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг...
- 2) вчинених службовими особами Національного антикорупційного бюро України, заступником Генерального прокурора - керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або іншими прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності детективів підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України згідно з частиною п'ятою цієї статті;

Типові випадки невиконання судового рішення

- Роз'яснення
- Відсутність факту отримання
- Відсутність юридичної особи як суб'єкта кримінальної відповідальності
- Інші

Позиції касаційних судів

Умисність невиконання рішення суду

Ухвала Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 26.10.2013 у справі № 5-4729км13:

«Так, згідно з диспозицією ч. 1 ст. 382 КК України злочином визнається умисне невиконання службовою особою вироку, рішення, ухвали, постанови суду, що набрали законної сили.

Тобто для притягнення ОСОБА_5 до кримінальної відповідальності за цим кримінальним законом **обов'язковим було встановлення наявності у нього прямого умислу на невиконання судового рішення, - визнання, що він усвідомлював свій обов'язок виконати судові рішення, яке набрало законної сили, але, не бажаючи цього робити, не виконав припис за умови наявності можливості для його виконання.**

Зазначені обставини органами досудового слідства і судом з належною повнотою встановлені не були.

Однак при цьому органи досудового слідства і суд не врахували інших доказів, які є у справі, і не дали їм оцінки для визначення наявності чи відсутності в діях ОСОБА_5 умислу на вчинення інкримінованого йому злочину.

Зокрема, під час досудового слідства і судового розгляду справи ОСОБА_5 визнаючи, що ним частково не було виконано рішення суду від 02.02.2009 року встановленого для добровільного виконання, категорично заперечував наявність у нього умислу на невиконання судового рішення, що набрало законної сили, і пояснював, що, станом на 2012 рік ним була виплачена частина боргу у сумі 9 500 грн. У ході виконання вказаного судового рішення державним виконавцем за відсутністю понятих було описане майно яке належало не йому, а його дружині а саме: причеп, два м'яких куточка, два телевізора, спальний гарнітур, пилосос. Вказане майно було передано на реалізацію у ХФ ПП «СП «Юстиція», та було нереалізоване, через 2 роки знято з реалізації на комісійних умовах, та передано на відповідальне зберігання ОСОБА_5».

Значення примусового виконання рішення суду для встановлення вини та відповідальності керівника/засновника юридичної особи

Ухвала Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 13.03.2014 у справі № 5-703км14:

«Як убачається з матеріалів справи, рішенням Господарського суду Харківської області від 25.08.2011 року постановлено стягнути з ПП «Сталкер» на користь ТОВ «Спецводстрой» 103 000 грн. заборгованості. Постановою Харківського апеляційного господарського суду від 05.10.2011 року і Вищого господарського суду України від 24.11.2011 року вказане рішення залишено без зміни, тобто воно набрало законної сили. При таких обставинах інтересам ТОВ «Спецводстрой» була спричинена істотна шкода на вказану суму.

Грошові кошти, перераховані платіжними дорученнями з розрахункових рахунків ПП «Сталкер» на користь ТОВ «Спецводстрой», на які ОСОБА_1 посилається у касаційній скарзі, як на відсутність істотної шкоди, були перераховані не в добровільному порядку, а в результаті примусового виконання судового рішення.

Щодо доводів касаційної скарги захисника про відсутність в діях ОСОБА_1 складу злочину, передбаченого ч. 3 ст. 382 КК України, оскільки остання не була службовою особою, спростовуються матеріалами справи.

Як убачається з матеріалів справи ОСОБА_1 працюючи директором ПП «Сталкер», яка одночасно була засновником вказаного підприємства і посадовою особою, наділеною організаційно-розпорядчими та адміністративно-господарськими функціями по здійсненню керівництва підприємства, розпорядженням його майном, представництву Підприємства в Україні та за її межами, оформлення усіх документів, необхідних для забезпечення діяльності підприємства з правом підпису в цих документах з 15.11.2011 року не виконала рішення суду, яке набрало законної сили, чим спричинила істотну шкоду ТОВ «Спецводстрой».

З огляду на вищевикладене, ОСОБА_1 є суб'єктом вказаного злочину.»

Розмежування ст.382 та ст.389 КК України

У постанові Верховного Суду від 03.10.2018 у справі №390/757/16-к зазначено:

«Погоджуючись із висновком місцевого суду щодо відсутності в діянні ОСОБА_1 складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 382 КК, апеляційний суд вірно зазначив, що диспозиція указаної норми кримінального закону передбачає відповідальність, зокрема, за невиконання судового рішення особою (суб'єктом злочину), яка повинна його виконати, а не особою, яка повинна відбутися покарання.

Пред'явлене ж ОСОБА_1 обвинувачення за встановлених фактичних обставин зводиться до ухилення останнього від відбування покарання у виді громадських робіт, а не до невиконання судового рішення, що поставлено за вину обвинуваченому.

Отже, за встановлених фактичних обставин суд першої інстанції дійшов правильного висновку про необхідність виправдання ОСОБА_1 за ч. 1 ст. 382 КК, а апеляційний суд обґрунтовано залишив без змін вирок місцевого суду в цій частині.

З такими висновками місцевого та апеляційного суду погоджується і колегія суддів касаційного суду. При цьому Верховний Суд зважає на принцип правової визначеності, згідно з яким суд касаційної інстанції попередньо визнавав правильним закриття апеляційним судом кримінального провадження щодо особи з підстав відсутності складу злочину, передбаченого ч. 1 ст. 382 КК у редакції Закону України № 767-VII від 23 лютого 2014 року (справа № 5-7103 ск 15)»

Врахування змісту судового рішення

В ухвалі Верховного Суду України від 30.09.2010 у справі №5-3124км10 висловлено наступну позицію:

«Отже судові рішення на протязі тривалого часу не виконувалися у зв'язку з незрозумілістю самого судового рішення як для ОСОБА_6 так і для судового виконавця.

За змістом Закону суб'єктивна сторона злочину, передбаченого ч. 1 ст. 382 КК України - тільки прямий умисел. У зв'язку з вищенаведеним підстав стверджувати, що ОСОБА_6 умисно не виконував рішення суду не має»

У вирокі Богородчанського районного суду Івано-Франківської області у справі №354/28/17 від 16 травня 2018 року:

«ОСОБА_2 виконав рішення суду, претензій щодо виконання рішення суду не було, державні виконавці не зверталися до прокурора із поданням про невиконання рішення суду та вчинення кримінального правопорушення, в якому б просили вирішити питання про притягнення ОСОБА_2 до кримінальної відповідальності за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 382 КК за невиконання рішення суду. Зворотнє стороною обвинувачення не доведено.

ОСОБА_1 того, невиконання судового рішення, передбаченого статтею 382 КК України, є злочином із преюдицією, під яким розуміють таке посягання, кримінальна відповідальність за яке настає за умови попереднього притягнення цієї ж особи до юридичної відповідальності іншого виду (наприклад, цивільно-господарської, адміністративної, дисциплінарної).

Посилання потерпілої на те, що обвинувачений ОСОБА_2 не в повному обсязі провів перебудову добудови до квартири № АДРЕСА_1 та не звільнив її земельну ділянку від самочинного будівництва, загальною площею 0,0022 га., не є підставою для притягнення ОСОБА_2 до кримінальної відповідальності за ч.1 ст.382 КК України.

Оскільки стороною обвинувачення не надано доказів на підтвердження того, що ОСОБА_2 дійсно ухилявся від виконання своїх зобов'язань, навмисно не виконав рішення суду, відповідно, і законних вимог державного виконавця, не представлено подання державного виконавця та начальника відділу ДВС про притягнення боржника до відповідальності, які б підтверджували навмисне ухилення боржника від зобов'язань, покладених на нього при виконанні рішення суду, суд приходять до висновку, що ОСОБА_2 слід визнати невинуватим і виправдати у зв'язку з недоведеністю в його діянні складу кримінального правопорушення.»

У вирокі Луцького міськрайонного суду Волинської області від 11 жовтня 2018 у справі 161/87/16-к зазначається:

«Диспозицією ч.1 ст.382 КК України встановлено кримінальну відповідальність, зокрема, за умисне невиконання ухвали суду, що набрала законної сили.

Суб'єктом зазначеного кримінального правопорушення може бути лише особа, на яку законом або судовим актом покладено обов'язок з його виконання і вона має реальну можливість його виконати.

Згідно ч.2 ст.535 КПК України виконання судового рішення здійснюється шляхом направлення розпорядження про його виконання відповідному органу чи установі, на які покладено обов'язок виконати судові рішення.

Із копії розпорядження про виконання ухвали, що набрала законної сили (т.1 а.к.п.35) судом встановлено, що ухвалу Луцького міськрайонного суду Волинської області від 03.02.2015, якою замінено ОСОБА_2 покарання у виді штрафу на покарання у виді громадських робіт, разом із розпорядженням, було направлено для виконання до кримінально-виконавчої інспекції м. Луцька (Луцький МВ КВІ УДПтС України у Волинській області).

Саме на цей орган було покладено обов'язок по виконанню покарання у виді громадських робіт.

Натомість, згідно ст. 37 КВК України засуджені до покарання у виді громадських робіт зобов'язані додержуватися встановлених відповідно до закону порядку і умов відбування покарання; сумлінно ставитися до праці; працювати на визначених для них об'єктах і відпрацьовувати встановлений судом строк громадських робіт.

За таких обставин, оскільки на обвинуваченого ОСОБА_2 не було покладено обов'язок по виконанню ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області від 03.02.2015, а тому він не є суб'єктом кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.382 КК України»

Рішення суду, яке було переглянуте за нововиявленими обставинами

У вироку Вишгородського районного суду Київської області від 4.10.2013 у справі № 1-49/13 вказано, що:

«Отже, предметом вказаного злочину є законне судове рішення. Неправосудне судове рішення відповідно до законодавства підлягає скасуванню.

*Проте по справі встановлено, що рішення Господарського суду м. Києва від 16.03.10 року, яке не виконував ОСОБА_5, в передбаченому Господарським процесуальним кодексом України порядку, **за нововиявленими обставинами, скасовано** згаданим вище рішенням Господарського суду м. Києва від 21.08.13 року, яке набрало законної сили. **Тобто попереднє рішення суду визнано незаконним.***

За таких обставин у діянні ОСОБА_5 відсутній склад злочину, передбачений ч. 2 ст. 382 КК України, у зв'язку з чим його слід визнати невинуватим і по суду виправдати».

Міжнародний досвід

Ст. 293 Кримінального кодексу Болгарії:

- ▶ невиконання зобов'язання протягом одного року після вступу в силу рішення про виконання зобов'язань перед кредитором;
- ▶ позбавлення волі на строк до одного року або виправні роботи.

Кримінальний кодекс Іспанії:

- ▶ відповідальність за відмову посадової особи або державного службовця здійснювати належне виконання судових рішень, рішень і розпоряджень вищих посадових осіб, винесених відповідно до їх компетенції та з дотриманням необхідних законних умов.
- ▶ штраф на суму від трьох до дванадцяти місячних заробітних плат і позбавлення права займати відповідну посаду або державний пост на термін від шести місяців до двох років.

Ст. 337 Кримінального кодексу Чехії:

- ▶ кримінальна відповідальність особи, яка перешкоджає або істотно ускладнює здійснення рішення суду або іншого органу державної влади.
- ▶ покарання у вигляді позбавлення волі на строк до трьох років, за ч. 3 - позбавлення волі на строк до п'яти років або штраф, а за ч. 4 - позбавлення волі на строк до одного року.

Кримінальний кодекс Данії:

- ▶ кримінальна відповідальність будь-якої особи, яка наділена юрисдикцією чи іншою державною владою вирішувати правові питання, чи в чій обов'язки входить застосування каральної влади держави за невиконання передбаченої законом процедури щодо розгляду справи або виконання відповідних юридичних актів щодо арешту, тюремного ув'язнення, виїмки або інших заходів аналогічного характеру.
- ▶ штраф або просте взяття під варту.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!